HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

להני שמעתתא. דאמרי לימא בטבילות עינא: **בטבילות עינא דקלא.** שנמן דעתו להכירה בקול ומחבירה לא ילפינן דהתם משום חימוד הממון מייתינן לימא מסקנא דאמר מר (מכות דף כג.) גזל ועריות נפשו של אדם מתאוה להם ומחממתן: **תנא.** דטבילות עינא עדיפא: **פלניא דהכי סימניה.** פלוני הרג את הנפש ואין אנו מכירין בו מעולם אלא סימנין כך וכך היו בגופו ובכליו של הורג: **בטבילות עינא לית לן בגויה.** ומכירין אנו בו: **ואילו לית ליה.** לשלים: **בטבילות עינא בגויה.** שמכירו: **מתני' שיטול את הולו.** יחתכו אבריו ומסתם משנה כ"ש דאמר (לעיל דף נ:) מטיטה בעי: **אלמא ואין בו זוית**[1]. משום דבריה הוא ומייב בכל שהוא וכלאמרינן במסכת מכות (דף יג.) מי אמת מוכיח לי בחוכל נמלה כל שהוא שהוא מייב אמרו לו מפני שהיא כבריתה: **אין סופג אלא ארבעים.** לאיזו מלקות הוא נתחייב: **גמ' גר פיולי.** כך שמו: **גחיס ליה.** כרבי יהודה לא היה מחטט אלא גומס מלמעלה: **אמר ליה לא תירתם.** לא בע"כ ולא ברצונו אבל מי מוסכם: **דאורי לך.** לעשות כן כרבי יהודה אורי לך: **ומאי דשייר דרבנן לר"מ.** דמדרבנן הוא דבעי רבי מאיר מטיטה: **שעל הכף.** לאע"פ שהגיד אדון אין מסור אלא מה שמוכח על הכף: **כף.** בשר המוכר את הקולית ודבוק לעצם והגיד האדון מוכר מקצתו על גבי חותו בשר: **אמר רב פפא כתנאי.** כדמפרש ואזיל דרבנן אית להו דשמואל ורבי יהודה ליתיה דשמואל: [1] **סתם** מכילה בזוית: ורבנן

ולא מהדרינן בטבילות עינא. תימה דאמאי הסם דמסדינן ליה לגורמא מסקנא שאינה שלו להא לגורמא מרבנן מהדרינן בטבילות עינא וי"ל דהכא מיירי בטבילות עין כל דהו והא דמהדרינן לגורמא מרבנן בטבילות עינא (ב) דהיינו בטבילות עין גמור דכל הני ממורמי דהכא לא היה להם טבילות עין אלא כלי מה שיש להם ליטמא מי הוו ידעי בוזמי לא הוו מסופקים כלל:

פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטלי נפשא לא קטלינן ליה.

וא"ת והלא מסיימן הסם על פי סימנים להך ליטמא לטמר רבא סימנין לחוריינהו כפ' במרא ליטמוה (דף קב.) ואם לאחר שנטמא נאו עדיים שזיממה קטלינן לה לסמכינן אסימנין להמזיקה בחזקת הסם אים מן הסני ואפילו נתברר ע"י עדים שבעלה הרחמן כבר היה מת בשעת הזנות ולא לטמרינן שמא בעלה היה מי בשעת קידושין ואין קידושיה קידושין וי"ל דבכי האי גוונא נמי לא סמכינן אסימנין למיקטלה ולהחזיקה בשעת אים מן הסני הלא לטמרינן שמא היה מי בעלה ולא היו קידושיה קידושין וכן אם נשתת על פי עד אחד וזיממה לא קטלינן לה ע"פ שבעלה הרחמן נודע שהיה מת כבר בשעת הזנות הלא לכל דבר מהימנינן ליה לאין האחין יורדים לנחלה על פיו וגם נראה אסורה וא"ת והיאך מחזירין אטר חוב בסימנים והא מי אמו סהדי ואמרי פלוני דהאי סימניה והאי סימניה לוה מפלוני לא מפקינן ואי"ל הלא דמי (ג) שטר שאין אדם מוחזק בו שיאמר שלי הוא מהדרינן שפיר אבל ממון שביד הבעלים אין להוציא ע"י סימנין דה"ל לא הוה מפקינן אפך מיד בעליו מי אמו סהדי ואמרי ההוא אפך דהאי סימניה והאי סימניה [2] **דפלניא הוא:** [3] **מכלל** דשייר דרבנן לר' יהודה. לכאורה משמע דלרבי יהודה נמי אית ליה לחוריינהו

ולא מהדרינן בטבילות עינא השתא דשמעתינהו להני שמעתתא אמינא טבילות עינא [4] עדיפא דאי לא תימא הכי היאך [5] סומא מותר באשתו ובני אדם איך מותרין בנשותיהן בלילה אלא בטבילות עינא דקלא הכא נמי בטבילות עינא אמר רב יצחק בריה דרב משרשיא תדע דאילו אתו [6] בתרי ואמרי פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטל נפשא לא קטלינן ליה ואילו אמרי אית לן טבילות עינא בגויה קטלינן ליה אמר רב אשי תדע דאילו א"ל אניש לשלוחיה קרייה לפלניא דהאי סימניה והאי סימניה ספק ידע ליה ספק לא ידע ליה ואילו אית ליה טבילות עינא בגויה כי חזי ליה ידע ליה: **מתני'** [a] הגוטל גיד הנשה צריך שיטול את כולו ר' יהודה אומר כדי לקיים בו מצות נטילה [b] האוכל מגיד הנשה כזית סופג ארבעים אכלו ואין בו כזית חייב [7] [c] אכל מזה כזית ומזה כזית סופג שמונים ר' יהודה אומר אינו סופג אלא ארבעים: **גמ'** בר פיולי הוה קאי קמיה דשמואל וקא מנקר אטמא הוה קא גאים ליה א"ל חות ביה טפי השתא לא חזיתך ספיתא לי איסורא אירתת נפל סכינא מידיה א"ל לא תירתת דאורי לך כרבי יהודה אורי לך אמר רב ששת מאי דשקל בר פיולי דאורייתא לרבי יהודה מכלל דשייר דרבנן לר' יהודה אלא דאורי ליה כמאן אורי ליה אלא אמר רב ששת מאי דשקל בר פיולי דאורייתא [d] ומאי דשייר דרבנן לר"מ דאי רבי יהודה אפילו מדרבנן שרי: האוכל מגיד הנשה [וכו']: אמר שמואל [e] לא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד שנאמר [1] על כף הירך אמר רב פפא כתנאי [2] אכלו ואין בו כזית חייב רבי יהודה אומר עד שיהא בו כזית מ"ט דרבנן [3] בריה (בפני עצמה) היא וחייב רבי יהודה אומר עד שיהא בו כזית מ"ט דרבנן [4] בריה (בפני עצמה) היא

ורבנן כמאן אורי ליה אלא אמר רב ששת מאי דשקל בר פיולי דאורייתא [d] ומאי דשייר דרבנן לר"מ דאי רבי יהודה אפילו מדרבנן שרי: האוכל מגיד הנשה [וכו']: אמר שמואל [e] לא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד כדשמואל ורבי יהודה פליגי דרבי יהודה סבר כף הירך מגיד הנשה הוא ורבנן סברי לא הוי אלא כל שהוא ורבי יהודה סבר כף הירך בריה בפני עצמה